

■ Τὸ βράδυ τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς, 16/29ῆ Ἀπριλίου 2016...

Ὁ Μητροπολίτης καὶ ὁ Ἄστεγος * Δυὸ πασχαλινὲς εἰκόνες...

τοῦ Ἀγγέλου Μοσχοβά

Ἀναστάσιμες ἡμέρες, δυὸ εἰκόνες –τόσο, μὰ τόσο, διαφορετικές– ἀποτυπώνουν αὐτὸ πὺν βιώνουμε ὡς κοινωνία.

* * *

Ἡ μία μισητή, μουντή, ἀραχνιασμένη, φρικαλέα...

Τοῦ Μητροπολίτη Κ. κ' Α. Α.

Ὁ ρασοφόρος ἔβγαλε ὄλο τὸ μῖσος πὺν φωλιάζει στὴν ψυχὴ του, τὶς ἡμέρες Ἀγάπης.

Παρακάλεσε τὸν Ἐσταυρωμένο Χριστὸ (!) «νὰ σαπίσει τὸ χερί τοῦ Φίλη [Υπουργοῦ Παιδείας] ἂν ἔχει ὑπογράψει τέτοια διατάγματα κι ἂν ὑπογράψει ἀκόμη περισσότερα».

Ὅσο γιὰ τοὺς ἄθεους, «εὐχήθηκε», ἂν φᾶνε κρέας, «νὰ γίνει δηλητήριο καὶ νὰ τοὺς τρυπήσει τὸ στομάχι» καὶ «νὰ γίνει πέτρα καὶ νὰ μὴν τὸ χωνέψουν».

Ἀναρωτιέμαι τὶ θὰ σκέφτονταν ὁ ἴδιος ὁ Ἐσταυρωμένος, στὸ ὄνομα τοῦ Ὁποίου οἱ κάθε λογῆς (ρασοφόροι καὶ μὴ) Α., ἔχουν κάνει διαχρονικὰ ἐγκλήματα: πνευματικά, πολιτισμικά, κοινωνικά, πολιτικά.

Ἀναρωτιέμαι ἐπίσης, τὶ θὰ σκέφθηκε γιὰ τὴν Ὁρθόδοξη Πίστη, ὅποιος Ἰσλαμιστὴς, Ἰνδουϊστὴς ἢ Καθολικὸς τὸν ἄκουσε.

Ἀναρωτιέμαι τὶ θὰ ἀναλογίστηκε ὁ πρόσφυγας πὺν βρῖσκε-

ται στην Ελλάδα.

Έβλεπα τὸ βίντεο καὶ σάστιζα...

Όχι ἀπὸ τὸ κήρυγμα μίσους τοῦ ἐν λόγῳ ἱερέα (τρομάρα του...).

Οὐ ἀπόψεις του εἶναι γνωστὲς καὶ θλιβερές.

Άλλὰ γιατί κανεὶς ἀπὸ τὸ «ποιμνιο» δὲν ἀντιδρῶσε.

Όσπου μία κυρία βγήκε μπροστὰ. **«Αὐτὸ δὲν εἶναι ἀγάπη»**, τοῦ φώναξε, γιὰ νὰ προκαλέσει τὶς νέες τσιρίδες τοῦ Ἀ.

Η γυναίκα μόνη της ὑπερασπίστηκε μὲ πάθος τὸ κήρυγμα Ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, ἐνῶ τὸ πλῆθος σώπαινε...

Αὐτὸ τὸ ἀνώνυμο πλῆθος, εἶναι αὐτὸ ποὺ «σταύρωσε» καὶ πρόδωσε τὸν Χριστό.

Αὐτὸ τὸ φοβισμένο, ἀνώνυμο «ποιμνιο» λειτουργεῖ σὰν κοπάδι πρόβατα.

Καὶ ἡ σιωπὴ δὲν εἶναι χρυσός. **Εἶ**ναι συννεοχή...

Η γραφικὴ φιγούρα τοῦ ἄντρα ποὺ ἔσπευσε νὰ προστατεύσει τὰ αὐτιά τοῦ Ἀ. ἀπὸ τὴν ἐκκωφαντικὴ διαμαρτυρία τῆς κυρίας, ἦταν ἀπλῶς μία ἀκόμη ἐπιβεβαίωση περὶ τοῦ ματαίου τῶν πραγμάτων.

Η δὲ ἀτάκα τοῦ ἴδιου αὐτόκλητου ὑπερασπιστοῦ τοῦ Μητροπολίτου στὸ τέλος, εἶναι ἐνδεικτικὴ γιὰ τὴν φτάσαμε ὡς ἐδῶ:

«Ποῦ εἶναι ἡ Ἀστυνομία; Κρύβεται; Φοβῶνται τοὺς κομμουνιστάς;»,... ἀναρωτιώταν μπροστὰ στὴν κάμερα.

Θλίψη καὶ οἰμωγή...

* * *

Εὐτυχῶς, ἀπὸ τὶς μαῦρες σκέψεις, μὲ ἔσωσε ἡ ἄλλη εἰκόνα.

Ενθαρρυντικὴ, ρωμαλέα σὰν σφυρί, δυνατὴ, ἐκκωφαντικὴ.

Ένα πείραμα ποὺ ἔκανε μία ομάδα νέων παιδιῶν στὸ κέντρο τῆς Ἀθήνας.

Ένας ἐξ αὐτῶν παρίστανε τὸν ἄστεγο καὶ ζητοῦσε μία μικρὴ βοήθεια γιὰ νὰ φάει.

Όλοι –μὰ ὅλοι– τὸν ἀντιμετώπισαν ὡς συνήθως:

Απὸ εὐγενικὴ ἄρνηση, μέχρι ἀδιαφορία... **Κ**αὶ ἀπὸ εἰρωνεία μέχρι σκαιότητα...

Όσπου, στὸ πλαίσιο τοῦ κοινωνικοῦ πειράματος, προσέφεραν σὲ ἕνα πραγματικὸ ἠλικιωμένο ἄστεγο δύο σουβλάκια.

Έκεῖνος τὰ πῆρε μὲ μία ἀξιοπρέπεια ποὺ συναντᾶς σπάνια πιά.

Όταν ο πιτσιρικάς, δῆθεν ἄστεγος, τοῦ ζήτησε βοήθεια, ὁ παππούς, χωρίς δευτέρη σκέψη, τοῦ εἶπε ἀπλά: «**Πάρε αὐτό**»,... καὶ τοῦ ἔδωσε ὅλη τὴ σακούλα μὲ τὰ σουβλάκια.

Όταν συγκινημένοι οἱ συντελεστὲς τοῦ πειράματος τὸν εὐχαρίστησαν, ἀπάντησε:

«**Μὲ τὴν ψυχὴ μου τὸ ἔδωσα. Ἔχω μάθει ἔτσι ἀπὸ μικρός, νὰ δίνω. Καὶ ἄς στεροῦμαι. Μπορεῖ νὰ μὴ φάω ἐγὼ γιὰ νὰ φάει ὁ ἄλλος**»...

* * *

Ὁ **ἕνας**, ρασοφόρος, μὲ χρυσοποίκιλτα ροῦχα, τιάρες, μίτρες καὶ ἄμφια, ἔχει μάθει νὰ ζητάει καὶ νὰ παίρνει. **Χ**ωρὶς αἰδῶ...

Ὁ **ἄλλος**, μὲ τριμμένα ροῦχα, κουρελής, ἄστεγος, ἔχει μάθει νὰ δίνει. **Μ**ὲ τὴν ψυχὴ ὀλόρθη, ἀξιοπρεπής, ἀλληλέγγυος.

Ποιὸς ἀπ' τοὺς δύο, ἄραγε, θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, ἂν γίνονταν ὅλα σωστὰ σὲ τοῦτο τὸν κόσμος;

Καλὸ Πάσχα!...

Καὶ ἐπειδὴ Πάσχα σημαίνει «πέραςμα» στὰ ἐβραϊκά: Καλὸ «πέραςμα» σὲ ἄλλο ἐπίπεδο ἀνάτασης, ψυχικῆς καὶ πνευματικῆς...

(*) <http://www.iefimerida.gr/>. Ἐπιμέλ. ἡμετ.

* * *

Δραματικὸς Ἐπίλογος **

Ὁ Μητροπολίτης Κ. κ' Α. Α. «ἀπολογεῖται»

**Οἱ «Ἀναγκαῖες ἐξηγήσεις» ἐνὸς ἀκραιῶ
καὶ ἀντιευαγγελικοῦ θεμελιοκρατισμοῦ (φονταμενταλισμοῦ)**

«**Τὸ βράδυ** τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς 29 Ἀπριλίου ἐ.ἔ. εὐρέθημεν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ὑπερβούμε τὰ ὄριά μας!...

...Ἐκ παραλλήλου ὅμως σκεπτόμασταν, ὅτι τὸ βράδυ τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς, κατὰ τὴν συνάντησιν τῶν Ἐπιταφίων, κάποιες χιλιάδες πιστῶν, τῶν συγκροτούντων τὸ πλῆθος τῶν πιστῶν πέντε (5) Ἐνοριῶν τοῦ κέντρου τῆς πόλεως [τοῦ Αἰγί-

ου], θὰ ἦταν μία ἀνεπανάληπτη, μία μοναδικὴ εὐκαιρία, προκειμένου νὰ ἀκουσθῆ ἡ ἀγανάκτηση τῆς ψυχῆς μας ἐναντίον αὐτῶν τῶν συγκεκριμένων ἀθέων...

Μεγάλῃ Ἑβδομάδῃ! Ἐπομένως ἤμασταν ἐνώπιον τοῦ διλήμματος “ἐμπρὸς γκρεμὸς καὶ πίσω ρέμα”...

...Μετέβημεν εἰς τὴν Σύναξιν τῶν Ἐπιταφίων τῆς πλατείας Ἁγίας Λαύρας...

...Καί, ὦ! τοῦ θαύματος!... Τὸ ἐξ οὐρανοῦ σημεῖο...

Ἦθελα νὰ καταρασθῶ κάποιους ἀθέους...

Καὶ ὁ Νυμφίος μου, ὁ Χριστός, μοῦ ψιθύρισε ἐνδόμυχα...

Καὶ ἀποφασίσαμε τελικὰ “νὰ σχίσουμε τὴν γάτα”! Νὰ τὰ ποῦμε “ἔξω ἀπὸ τὰ δόντια”!...

Ἡ Ὁμιλία μας στὴν πλατεία τῆς Ἁγίας Λαύρας

...Γλῶσσα προφητικὴ...

...Ἐστὼ καὶ ἂν εἶναι παραφρονία στὴν ἱερότητα τῆς ἡμέρας...

...Ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶναι μόνον ἀγάπη!... Εἶναι καὶ τιμωρία! Εἶναι καὶ προσευχὴ τιμωρίας! **Ναί, εἶναι καὶ προσευχὴ γιὰ τὴν ἐπιβολὴ τιμωρίας!...**

Ἐξαφάνισε, Κύριε, ὅλους αὐτοὺς ποὺ δὲν Σε ἀποδέχονται, δὲν Σε προσκυνοῦν!...

“Ῥίξτε τοὺς ἱερεῖς τοῦ Βάαλ στὸ γκρεμὸ” καὶ ἀφοῦ τοὺς ἔριξαν ὅλους σὲ μία κοιλάδα, ὁ Προφήτης Ἡλίας τοὺς ἐσκοτόωσε ὅλους! Εἶχε τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ...

...Θέλω νὰ γίνω Ἡλίας αὐτὴ τῆ στιγμῆ...

...μᾶς καλέσατε νὰ ἀντισταθοῦμε στὴν ἀθεΐα! **Ἀλλὰ πῶς θὰ ἀντισταθοῦμε; **Πρέπει** νὰ πάρουμε τὰ “ὄπλα” μας!**

Τὸ δικό μου τὸ ὄπλο, λοιπόν, εἶναι αἰχμηρὸ (λέγοντας τὰ λόγια αὐτὰ ἔδειξα τὴν γλῶσσα μου). **Ἐνώπιόν σας, παρακαλῶ τὸν Ἐσταυρωμένο Χριστό, ΝΑ ΣΑΠΙΣΗ ΤΟ ΧΕΡΙ ΤΟΥ ΦΙΛΗ, ἂν ὑπογράψει τέτοια Διατάγματα! **Ναί, ἂν ὑπογράψει ἀκόμη περισσότερα Διατάγματα, νὰ σαπίσῃ τὸ χέρι του.****

Ἀλλὰ καὶ γι’ αὐτοὺς, ποὺ ἀπόψε θὰ φᾶνε κρέας, εὐχομαι τὸ κρέας νὰ γίνῃ δηλητήριο μέσα τους, πέτρα νὰ γίνῃ καὶ νὰ μὴν τὸ χωνέψουν! **Νὰ τρυπήσῃ τὸ στομάχι τους! **Θὰ** φριξῇ ὁ Θεός...**

...Ἄς τὴν ἀγάπη, κυρία μου! **Ἐέρω ἐγώ, τί εἶναι ἀγάπη καλύτερα ἀπὸ ἐσᾶς...**

...Εγὼ ἀκόμα δὲν πῆρα μαχαίρι. Ἡ μᾶλλον τὸ μαχαίρι τὸ ἔχω ἐδῶ (δείχνοντας καὶ πάλι τὸ στόμα μου). Θὰ τὸ ἐπαναλάβω καὶ ἄς πειράξῃ μερικούς:

Νὰ σαπίσει τὸ χέρι τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας, ἂν ὑπογράψει Διατάγματα γιὰ τὴν κατάργησι τῶν Θρησκευτικῶν καὶ νὰ γίνῃ πέτρα τὸ στομάχι αὐτῶν (τῶν ἀθέων), ἐὰν φᾶνε κρέας ἀπόψε!...

Ναί, ἡ Ἐκκλησία, εἶναι ἀγάπη! Ἀλλὰ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ ΑΓΑΠΗ! Εἶναι καὶ τιμωρία! Εἶναι καὶ ἱερὴ ἀγανάκτησι! Πολὺ συχνὰ μάλιστα χρησιμοποιεῖ καὶ τὴν ΚΑΤΑΡΑ γιὰ ὄσους εἶναι ἀσεβεῖς πρὸς τὸν Θεό!...

...Κατακλείοντας τὸ σημείωμα αὐτό, μὲ πολλὴ ταπείνωσι εὐχαριστῶ τὸν Πανάγαθο Κύριο, διότι τὸ βράδυ τῆς Μεγάλῃς Παρασκευῆς μου ἔδωσε κάτι ἀπὸ τὸ θάρρος τοῦ Προφήτου Ἡλία, ὥστε νὰ ὑπερασπισθῶ τὴν ἀμώμητη Πίστι μας καὶ νὰ ἐκφρασθῶ σκληρὰ, καταρασθεῖς τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, οἱ ὅποιοι μὲ τὴν προκλητικότητά τους ἐπλήγωσαν τὶς καρδιῆς τῶν πιστῶν χριστιανῶν...

...Καὶ τώρα ἡ τελευταία μου λέξι, διὰ στόματος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, τοῦ Ἀποστόλου τῆς ἀγάπης: “εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἤτω ἀνάθεμα”! (Α΄ Κορινθ. ις΄ 21-22), δηλ. ἄς εἶναι ἀνάθεμα, δηλ. καταραμένος!

Τελεία καὶ παῦλα».

• Σχολ. ἡμ.: Τελικά, ὁ Μ.Α. προετίμησε καὶ τὸν γκρεμὸ καὶ τὸ ρέμα..., ἐφ’ ὅσον ἐλησμόνησε τὸν πλέον κατάλληλο γιὰ τὴν περίπτωσι λόγο τοῦ Κυρίου μας:

«Οἱ Μαθηταὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης εἶπον· Κύριε, θέλεις εἰπῶμεν πῦρ καταβῆναι ἀπὸ οὐρανοῦ καὶ ἀναλῶσαι αὐτούς, ὡς καὶ Ἡλίας ἐποίησε; Στραφεῖς δὲ ἐπετίμησεν αὐτοῖς καὶ εἶπεν· οὐκ οἶδατε ποίου πνεύματός ἐστε ὑμεῖς· ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπολέσαι, ἀλλὰ σῶσαι».

(Λουκ. θ΄ 54-56)

(**) <http://www.romfea.gr/epikairotita-xronika/8219-kalabruton-ambrosios-anagkaies-ejigiseis>. Ἐπιμέλ. ἡμετ.